

Popáté a tentokrát trochu jinak

Soutěž v bezmotorovém létání nesoucí ve svém názvu tajuplnou zkratku FL doplněnou aktuálním kalendářním rokem se letos uskutečnila na letišti ve Frýdlantu nad Ostravicí již popáté. Tradiční termín na začátku školních prázdnin (letos 5. - 14. července), který v podstatě uzavírá plachtařsky ne zrovna oblíbené „pomedardovské“ období, byl zejména ve své první části závodů překvapivě příznivý.

Soutěž si za krátkou historii své existence již stačila získat stálé příznivce, kteří na ni nedají dopustit. Možná více než o soutěži jde o společenskou událost a já osobně ji rád přirovnávám s nadsázkou k „Plachtařskému plesu v opeře“, na kterém se dříve nebo později objeví každý, kdo v plachtění něco znamená.

To, že se „Efelko“ již natrvalo uhnízdilo v kalendářní listině závodů, rozhodně organizátoři neukolébalo a rozhodli se tentokrát celou soutěž „okořenit“ a posunout podstatně blíže divákům. Mám na mysli premiérové zařazení velmi mladého profilu plachtařské soutěže ve formátu Grand Prix, a to jako jednu ze soutěžních tříd. Tato třída byla otevřena pro většinou klubové třídy s maximálním koeficientem 100, což ve své podstatě znamenalo téměř odbourání výkonnostních rozdílů mezi jednotlivými větroni, a mohl se tak naplno projevit um samotných soutěžících. Těch se nakonec do této třídy přihlásilo celkem osm. Protože je ve Frýdlantě nad Ostravicí nejen plachtění jeden velký adrenalin, dostala třída název

Adrenalin Grand Prix (AGP). Druhou třídou pak byla již tradiční třída kombi s názvem FL 2012. V této třídě startovalo letos 23 větroňů a o různorodost typů nebyla ve třídě kombi nouze. Soutěž samotná na sebe ale strhla pozornost plachtařské veřejnosti daleko dříve, než byla odstartována první disciplína. Onou událostí, která dávala tušit, že to letos bude obzvláště vypečené, bylo spuštění webové prezentace soutěže. Tematické naladění ve stylu kulturního plachtařského snímku Vítězná křídla byla skutečnou lahůdkou a hlášky z tohoto

filmu provázely účastníky letošního ročníku na každém kroku po celou dobu soutěže jak na zemi, tak ve vzduchu.

Bez dlouhého váhání jsem se přihlásil do třídy Grand Prix. Jednak jsem od přírody velmi soutěživá nátura a navíc vyzkoušet si něco nového přímo v domácím prostředí se prostě nedalo nevyužít. Pocit těšení se však míšil s lehkou nervozitou z neznámého. Závod Grand Prix je specifický zejména hromadným odletem všech soutěžících. Podobný je například startu jachtařské regaty nebo dostihu Velké Pardubické. Vítězem se pak stává ten, kdo obletí vyhlášenou trať a jako první protne pomyslnou pásku nad prahem dráhy, většinou v nádherném, diváckému oku lahodícím, průletu. Bodování probíhá stejně jako u závodů

Formule 1 a celkovým vítězem se stává soutěžící s nejvyšším počtem získaných bodů.

Musím přiznat, že hromadný odlet všech větroňů na trať byl skutečně adrenalinovým zážitkem. Odletová páska byla 2 km dlouhá se středem na Lysé hoře. Maximální výška odletu byla omezena na 1600 metrů nad mořem a maximální povolená rychlost větroňů na pásce vůči zemi 160 km/h. Všichni se tak ocitli v jednom místě, 250 metrů nad užaslými turisty, kteří z Lysé hory mohli sledovat úchvatný odlet startovního pole na trať. Kdo někdy kroužil ve stoupání s dalšími větroni, dovede si zřejmě představit, jak vypadalo nalétnutí a kroužení tohoto rozvášněného stádečka v prvním stoupání po odletu, kdy se každý snaží získat větší výšku než soupeři. Tento přímý vzdušný souboj a znalost aktuálního pořadí vůči soupeřům dělá z Grand Prix skutečně unikátní závod. Když si k tomu navíc přidáte prostředí Beskyd, kde o kopečky není nouze, a představíte si, že se vše odehrává ve výšce 500 metrů a méně nad terénem, kdy jediným plánem „B“ je případné sklouznutí do údolí a přistání v terénu, máte Adrenalin Grand Prix.

Co však dalo letošnímu závodě AGP ve Frýdlantu nad Ostravicí zcela zásadní a divácky atraktivní rozměr byl tzv. tracking. Díky nadšení a šikovnosti našeho aeroklubového webmastera a dvorního „ajťáka“ závodů Miroslava Válka, který v neskutečně krátké době vytvořil webovou rozhraní pro online sledování soutěžících, mohla veřejnost sledovat vzdušné souboje v přímém přenosu ve 3D zobrazení v prostředí Google Earth. To vše navíc okouřeně velmi svérázným a osobitým živým komentářem předsedy organizačního štábu Jiřího Pěluchy, přenášeným pomocí web kamery on-line na webové stránky závodů. Jirkův komentář se díky novému ozvučení současně rozléhal celým areálem letiště Frýdlant, a tak se sledovalo a fandilo všude. Nejen na vel-

která nám neomylně předpověděl meteorolog závodů a soutěžící v jedné osobě, Jan Horák (Horác). Ona krátká okýnka bohužel neumožnila letět současně větroňům ve třídě kombi, ale to jejím soutěžícím tentokrát zjevně nevadilo. Využili této příležitosti, kvapem uklidili své bílé miláčky do „futrálu“ a spěchali si užít on-line trackingu. Nadšeně sledovali a fandili u promítacího plátna a v pravý čas vyběhli sledovat živé dokluzy a průlety. Co více si může plachtařská dušička přát?

A jak to vše nakonec dopadlo? V mé třídě - Adrenalin Grand Prix to po čtyřech disciplínách vypadalo velmi vyrovnaně. Každou disciplínu totiž vyhrál někdo jiný a bodové rozdíly byly na čele výsledkové listiny minimální. Měl jsem v té chvíli náskok jednoho bodu před Janem Marethem (Jordy) z Aeroklubu Hranice. V následující páté disciplíně, která skončila nejtěsnějšími rozdíly ze všech letěných disciplín vůbec, byl v cíli první Jordy. Já, v závěsu za ním druhý, o pouhou jednu vteřinu před Romanem Stoklasou a čtyři vteřiny před Davidem Trněčkou, oba z Aeroklubu Medlánky. Kdo neviděl, neuvěří. V průběžném celkovém pořadí šel do čela Jordy a bylo jasné, že vše rozhodne poslední šestá disciplína. Byl to v podstatě sprint na 100 km po hřebeni Beskyd a diváci, přítomní na letišti, mohli sledovat pouhým okem větroně prohánějící se mezi Lysou horou a Radhoštěm tam a zpět

já a rozhodnutí držet se těsně kopců na návětrné straně se vyplatilo. Jordy zvolil stopu dál od kopců přes místa nasvícená sluncem, což zpočátku fungovalo, ale v druhé polovině trati, vlivem zastínění této oblasti, stoupání zeslábla, a tak musel let předčasně ukončit přistáním do terénu. To jej posunulo na celkově druhou příčku. O přistání Jordyho do pole jsem netušil, s napětím jsem poslouchal frekvenci a čekal, že každou chvíli ohlásí desátý kilometr. Snažil

jsem se letět naplno a být v cíli dřív. Na dokluzu, před poslední otočkou, jsem se potkal s Romanem Stoklasou. Díky mírné výškové převaze a znalosti místního prostředí jsem jej na dokluzu předletěl a užil si závěrečný vítězný průlet. Roman doletěl za mnou jako druhý a celkově si tím pojistil třetí místo.

V kombi třídě FL 2012 zvítězil Lumír Motyka s LAKem 12 (AK Frýdlant n. O.), druhý skončil František Vančura se svým Speed Astirem

koplošné televizi před letištní hospůdkou, ale i v kancelářích, domácnostech a dokonce v nejmenované zubní ordinaci, kdy pacienti ležící v záklonu na zubařském křesle sledovali během zákroku pana doktora - plachtaře namísto televize online Adrenalin Grand Prix. Během soutěžního období se letos podařilo ve třídě FL 2012 odlétat celkem čtyři platné disciplíny a ve třídě AGP dokonce šest. Poslední dvě disciplíny jsme letěli v krátkých, termicky využitelných intervalech, tzv. okýnkách,

na úrovni vrcholků kopců. Soutěž gradovala a bylo velmi sympatické, že nikdo příliš netaktizoval a nevozil se za soupeřem. Každý letěl naplno a vlastní hlavou. V Grand Prix totiž platí, že pokud se tzv. „vezete“ za někým a letíte jeho stopou, máte mizivou šanci, že jej předletíte. Musíte letět jinudy, najít vlastní stopu, lepší stoupání. Jedině tak získáte výhodu nad soupeřem. U Grand Prix máte okamžitou zpětnou vazbu, zda vámi zvolené rozhodnutí bylo lepší nebo ne. Tentokrát jsem měl více štěstí

(AK Hranice) a třetí místo si skutečně užíval Radim Hahn s Cobrou (AK Zábřeh). Závěrečná party se protáhla až do brzkých ranních hodin. Byli i tací, co zaspali vyhlášení výsledků, ale to už k atmosféře FL zkrátka patří. Loučili jsme se s úsměvem a měli jsme jasno. Příští rok zase na „Efelku“.

ROSTISLAV STRYK
Aeroklub Frýdlant nad Ostravicí
www.fl2012.akfrydlant.cz

Foto B. Moravcová, V. Saladyga, L. Sobek

